

บทเทศน์

วันฉลองวัดพระหฤทัยนิรมลแม่พระ ท่าปอ

(วันเสาร์ที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 2011)

โดยพระสังฆราชขอแซฟลือชัย ชาติวิสัย

พี่น้องที่รัก ในปัจจุบันไม่ว่าเราจะไปที่ไหน เรามักจะพบเห็นสติ๊กเกอร์รูปหัวใจติดอยู่หรือจารึกไว้ตามสถานที่ต่างๆ ยานพาหนะ สิ่งของเครื่องใช้ เสื้อผ้า แม้แต่บนก้อนหิน ต้นไม้ หรือในห้องน้ำตามสวนสาธารณะหรือสถานีบริการน้ำมันก็ไม่ยกเว้น บางครั้งเราอาจรู้สึกเอือมระอาเมื่อเห็นสัญลักษณ์นี้ปรากฏอยู่ในสถานที่ที่ไม่ควรอยู่ เพราะแทนที่จะทำให้สถานที่นั้นแลดูสวยงามมากยิ่งขึ้น กลับทำให้มันมีจุดตำหนิและสกปรกมากกว่า อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่เราเห็นรูปหัวใจ เราไม่เคยสงสัยความหมายซึ่งรูปนี้เป็นสัญลักษณ์แทนเลย เราเข้าใจทันทีว่ามันหมายถึง “ความรัก”

อันที่จริง เมื่อสี่ร้อยกว่าปีก่อนที่รูปหัวใจจะได้รับการยอมรับว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักและเป็นคลังโคลีในกลุ่มวัยรุ่นทั้งหลาย พระศาสนจักรของเราได้ประยุกต์ใช้สัญลักษณ์รูปหัวใจเพื่อหมายถึงความรักของพระเจ้าซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบที่เราสามารถสัมผัสได้ผ่านทางชีวิตและการกระทำของพระเยซูเจ้าแล้ว ถ้าพระเจ้าคือความรัก จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ความรักทำให้ชีวิตของเราแต่ละคนมีความหมายเพราะชีวิตของเรามาจากพระองค์ ยิ่งกว่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำจะมีความหมายก็ต่อเมื่อเราทำสิ่งนั้นด้วยความรัก ด้วยความเต็มใจหรือด้วยหัวใจทั้งครบของเรา

วันนี้เรามาให้เกียรติเป็นพิเศษแด่พระหฤทัยของพระมารดาของพระเยซูเจ้าหรือแม่พระของเรา พระนางรักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด พร้อมทั้งจะฟังเสียงของพระองค์และเชื่อฟังพระดำรัสของพระองค์อย่างไร้เงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ในพระคัมภีร์ของเรา หัวใจหมายถึงส่วนที่อยู่ลึกที่สุดในตัวมนุษย์ ที่ซึ่งความคิด คำพูด และกิจการทุกอย่างไหลหลั่งออกมา อะไรคือสิ่งที่ไหลหลั่งออกจากพระหฤทัยของแม่พระ? แนนอน คำตอบก็คือ ความเชื่อ ความนบนอบ ความสุภาพต่อมตน ความอ่อนโยน จิตตารมณ์แห่งการรับใช้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ความเรียบง่าย และความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า เป็นต้น เรารู้เรื่องนี้ได้อย่างไร? เราพบคำตอบในคำพูดของพระเยซูเจ้าที่ว่า **“ทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ใด ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย”** (มธ6:21) ทรัพย์สินสมบัติของแม่พระคือพระเยซูเจ้า พระหฤทัยของพระนางจึงจดจ่ออยู่ที่พระองค์ ความคิด คำพูด และกิจการทุกอย่างของพระนางมีจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางอยู่ที่ความสุขและพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงเป็นทั้งพระบุตรและองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระนางเราคงจำได้ดี เมื่อมีคนถามพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติข้อใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระองค์ทรงตอบว่า **“ท่านจะต้อง**

รักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ และสุดสติปัญญาของท่าน” (มธ 22:37) และนี่คือสิ่งที่แม่พระได้กระทำตลอดชีวิตบนโลกนี้ของพระนาง

ในพระวรสารวันนี้นักบุญลูกาเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับประสบการณ์ที่แทบจะทำให้ใจแตกสลายของแม่พระและนักบุญโยเซฟ เมื่อทั้งสองตระหนักว่าพระเยซูเจ้าได้หายตัวไป พระองค์ไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทางกลับเมืองนาซาเร็ทหลังจากที่ไปร่วมฉลองปีสกาที่กรุงเยรูซาเล็มแล้ว แต่ยังคงอยู่ที่นครศักดิ์สิทธิ์ โดยที่ไม่แจ้งหรือขออนุญาตบิดามารดาของตนเสียก่อน คนที่เป็นแม่คงจะเข้าใจความรู้สึกของแม่พระได้ดีกว่าคนอื่น ความรู้สึกตกใจ เครียด กังวลใจ และเป็นห่วงว่าบุตรชายสุดที่รักเพียงคนเดียวของพระนางจะเป็นอย่างไรบ้างในตอนนี้อย่างสบายและปลอดภัยดีหรือเปล่า? จะกินอะไรและนอนที่ไหน? แม่พระและนักบุญโยเซฟพยายามตามหาพระเยซูเจ้าอย่างสุดความสามารถในที่ที่ท่านทั้งสองคิดว่าพระองค์จะอยู่ที่นั่น แต่ก็ไม่พบ สุดท้ายท่านทั้งสองจึงย้อนกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งและพบพระองค์กำลังสนทนาธรรมกับบรรดาครุมาจารย์ในพระวิหาร อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าความดีใจที่ได้พบบุตรชายของท่านทั้งสองได้กลายเป็นความคับข้องใจเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า **“พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไม พ่อแม่ไม่รู้หรือว่าลูกต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของลูก”** (ลก 2:49) แน่نون ท่านทั้งสองไม่เข้าใจคำพูดของพระเยซูเจ้าในตอนนั้นและอาจรู้สึกสับสนในความหมายของคำพูดนั้นเสียด้วยซ้ำไป แต่ท่านทั้งสองก็รับฟังด้วยใจสุภาพต่อมตนโดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ทั้งสิ้น

นักบุญลูกายังบอกต่อไปอีกว่าแม่พระของเรา**“ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย”** (ลก 2:51) แม่พระทรงเก็บอะไรไว้ในพระทัยของพระนาง? พ่อคิดว่าคงไม่ใช่เรื่องการหายตัวของพระเยซูเจ้าเรื่องเดียวแน่ๆ มีเรื่องราวที่น่ายินดีและน่าเศร้าใจมากมายซึ่งแม่พระได้รำพึงไตร่ตรองและจดจำไว้ในพระหฤทัยของพระนางอย่างไม่มีวันลืมเลือน เช่น ความยินดีเมื่อทูตสวรรค์นำสารมาแจ้งให้ทราบว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกพระนางให้เป็นพระมารดาของพระบุตรของพระองค์ การได้สัมผัส ได้อุ้ม และจุมพิตพระกุมารเมื่อแรกเกิด การได้เห็นพระกุมารเริ่มเดินและเจริญเติบโตทั้งฝ่ายกายและสติปัญญาที่นับวันยิ่งมาก การได้ช่วยเจ้าภาพในงานสมรสที่เมืองคานาไม่ให้บ้ออายเพราะขาดเหล้าองุ่น การได้ฟังคำเทศน์สอนของพระเยซูเจ้า การได้เห็นพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ รวมทั้งความหวังในการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ล้วนถูกเก็บไว้ในพระหฤทัยนิรมลของพระนางจนถึงวันที่ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์

พี่น้องที่รักในโอกาสฉลองวัดวันนี้ พ่อคิดว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งด้วยที่เราจะขอบพระคุณแม่พระเป็นพิเศษสำหรับการที่พระนางได้ทรงมอบพระหฤทัยนิรมลทั้งครบของพระนางแต่พระเจ้าจนทำให้แผนการแห่งความรอดพ้นของพระองค์สำหรับมนุษยชาติสำเร็จไป และยังเป็นโอกาสดีที่เราจะเฉลิมฉลองความรักอันบริสุทธิ์ที่พระนางมีต่อพระเจ้า ความรักแบบมารดาที่พระนางทรงทุ่มเทให้กับพระบุตรของพระนาง ผู้ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา ความเห็นอกเห็นใจและความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระนางกับ

เราทุกคนที่อยู่ที่นี่ ผู้เป็นบุตรชายหญิงของพระนาง และในฐานะลูกของพระนาง เราแต่ละคนต้องพยายามเลียนแบบอย่างของพระนาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความรักที่พระนางมีต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างพระนาง ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

